11/12/2021

Αδελφοί Ριζάρη: Ευγενές όραμα για την Ελλάδα και την ορθοδοξία!

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

- Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Εκκινώντας από το ταπεινό Μονοδένδρι του Ζαγορίου, επέπρωτο από την ιστορική μοίρα να διαγράψουν μια εκτυφλωτική επιχειρηματική πορεία οι αδελφοί Ριζάρη και να προστρέξουν ζωτικά τον αγώνα της εθνεγερσίας της Ελλάδος. Στήριξαν πολυεπίπεδα τις πολεμικές επιχειρήσεις κατά των Τούρκων, προέβησαν στην δημιουργία ευαγών ιδρυμάτων για τους απόρους και τους αδυνάτους, συνέβαλαν καθοριστικά στην ανακαίνιση της ελληνικής παιδείας, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στον ομογενειακό ελληνισμό, βοήθησαν τον Ιωάννη Καποδίστρια στην δημιουργία τραπεζικής πίστης και αποτέλεσαν συνάμα έχοντας υψηλό ορθόδοξο ήθος, από τους στυλοβάτες της εκκλησιαστικής παιδείας στην Ελλάδα.

Δεν είναι εξακριβωμένο πότε ακριβώς είδε το φως της ζωής, ο μεγάλος αδελφός της έξοχης αυτής διανδρίας Μάνθος Ριζάρης ή Ραδιόνωφ, όπως χαρακτηριστικά τους είχαν ονομάσει κατά την μακρά και προοδευμένη παρουσία τους στην Μόσχα. Ο δε μικρότερος αδελφός Γεώργιος γεννήθηκε το 1768. Μετά τα πρώτα τους βήματα στη ζωή, έφυγαν προς αναζήτηση καλύτερης τύχης στην Ρωσία και δη στην Μόσχα, όπου είχαν αναπτυχθεί αξιόλογοι ελληνικοί παροικιακοί θύλακες και ευδοκιμούσαν κοινωνικά και οικονομικά. Ανήσυχα

πνεύματα τα δυο αδέλφια δημιούργησαν εμπορικό οίκο και με τους ευφυείς τους ελιγμούς, σύντομα απέκτησαν πελώρια περιουσία και υψηλό κοινωνικό κύρος. Και ελαυνόμενος από υψηλό και ευγενές πατριωτικό αίσθημα, ο μεγάλος αδελφός Μάνθος, ανταποκρίθηκε άμεσα στην βοήθεια του αγώνα, από τους κόλπους της Φιλικής Εταιρείας. Ήδη από το 1814, μυείται στην Φιλική από τον Εμμανουήλ Ξάνθο στην Μόσχα και του δίνεται το ψευδώνυμο «Πρόθυμος», που αντανακλά εν άλλοις και τον ασίγαστο πόθο του, να συνδράμει τον αγώνα, με κάθε δυνατό του μέσο. Από την έπαλξη της φιλικής συνδράμει τον Υψηλάντη με μεγάλα ποσά, για την επανάσταση στην Μολδοβλαχία, ενώ παράλληλα στηρίζει οικονομικά τον αγώνα στις νότιες επαρχίες της Ελλάδος, προσφέροντας ακόμα χρήματα, για την απελευθέρωση – «εξαγορά» ελλήνων αιχμαλώτων. Για όλη αυτή την ζωτική προσφορά η Φιλική Εταιρεία, θα τον ανακηρύξει «Μέγαν ευεργέτην»!

Και ενώ η ελληνική λευτεριά αχνοφέγγει στον ορίζοντα, ο **Γεώργιος Ριζάρης** και πάλι θα ανταποκριθεί στην φωνή της πατρίδος και θα συνδράμει οικονομικά τον κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, στην σύσταση τράπεζας και πρώιμης θα λέγαμε τραπεζικής πίστης. Στην ίδια κατεύθυνση ακόμα της εθνωφελούς του παρουσίας, στηρίζει την εκπαιδευτική ανασυγκρότηση της πατρίδας. Αγοράζει πλήθος βιβλίων για να διατεθούν όπου είναι αναγκαίο και διανέμει ποσά, για ποικίλους εκπαιδευτικούς σκοπούς. Μείζονος σημασίας είναι εδώ και η προσφορά του Ριζάρη, για την τόνωση της παιδείας του ομογενειακού ελληνισμού, διατηρώντας έτσι αδιάρρηκτο τον ομφάλιο λώρο, με την μητέρα πατρίδα.

Στα 1824 ο φλογερός πατριώτης **Μάνθος Ριζάρης**, εκδημεί από την ζωή και την σκυτάλη της εθνικής οικογενειακής τους ευεργεσίας, επάξια παραλαμβάνει, ο μικρότερος αδελφός του **Γιώργος.** Μετεγκαθίσταται στην Αθήνα και αποδύεται σε έναν μακρύ αγώνα κοινωνικής προσφοράς, με την δημιουργία ευαγών ιδρυμάτων απόρων κορασίδων, φτωχοκομείων, Ορφανοτροφείων, την παροχή εκπαιδευτικών υποτροφιών, ενώ διαθέτει μεγάλα ποσά για τις συντάξεις των οικονομικά αδυνάτων. Ωστόσο κεντρικό μέλημα του Γιώργου Ριζάρη, ένεκα και της άχραντης πίστης του στην θεία δύναμη, που είχε αποτελέσει τον ηθικό σηματωρό του αδελφού του και του ιδίου στη ζωή τους, είναι η δημιουργία Εκκλησιαστικής Σχολής, για την προώθηση της εκκλησιαστικής παιδείας, στην Ελλάδα, στην οποία απέδιδε μείζονα ρόλο, για την κοινωνική της ανασυγκρότηση. Έτσι με την χορηγία του ιδρύει την «**Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή**», όμως και με αυτήν του την εθνική ευεργεσία έχει έλθει το πλήρωμα του χρόνου για τον ευγενή πατριώτη.

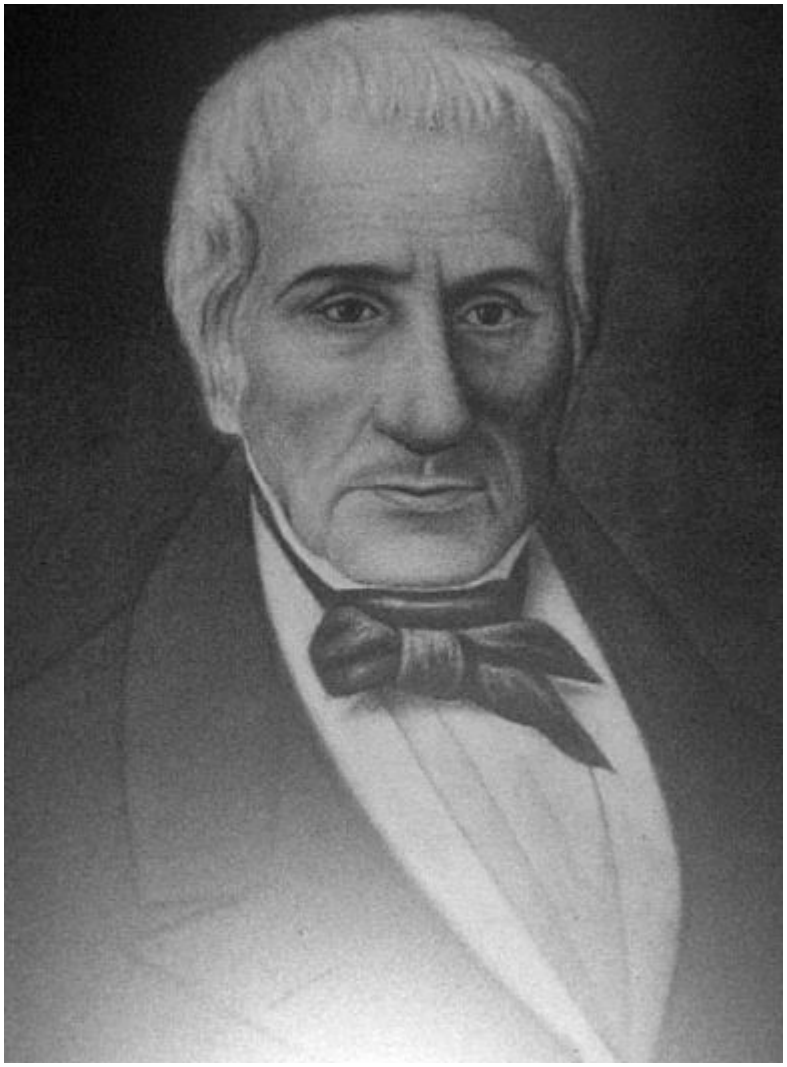

Απεβίωσε έτσι στην Αθήνα το 1841, σε ηλικία71 ετών και έχοντας διαγράψει μια σπουδαία καμπύλη ηθικής και επιχειρηματικής ευημερίας. Η ελληνική πολιτεία ανακήρυξε τα δυο αδέλφια εθνικούς ευεργέτες, με απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, και προς τιμήν τους, ονοματοδοτήθηκε και η αντίστοιχη αίθουσα του Κοινοβουλίου. Υπήρξαν ο Μάνθος και ο Γεώργιος Ριζάρης, δυο έξοχοι Έλληνες, που έστερ-ξαν την επιχειρηματικής τους ευδοκίμηση, να την μετουσιώσουν σε ευγενές έργο εθνικής ευποιίας.